

[Udenrigsministeren.]

har til formål at fremme den økonomiske vækst i udviklingslandene. Det kan dreje sig om internationale finansinstitutter eller regionale eller nationale udviklingsbanker, som er oprettet med det særlige formål at finansiere udviklingsprojekter, og efter regeringens opfattelse vil sådanne institutter ofte være en særlig hensigtsmæssig kanal for den finansielle bistand til udviklingslandene. Efter den hidtidige ordlyd af loven er der ingen klar hjemmel for at imødekomme ønsker om sådan finansiel støtte til udviklingsformål, hvor berettigede de end måtte være set ud fra udviklingslandenes såvel som ud fra Danmarks synspunkt.

Foranledningen til, at regeringen netop nu foreslår denne lovændring, er ønsket om at gøre det muligt for Danmark at imødekomme en henvendelse fra eksekutivsekretæren for FN's kommission for Asien og det fjerne østen, ECAFE, i anledning af oprettelsen af en udviklingsbank for Asien og det fjerne østen. Men ændringsforslaget er naturligvis formuleret således, at der åbnes adgang til ikke blot at yde støtte til den asiatiske udviklingsbank, men også til andre regionale eller nationale finansieringsinstitutioner, der har til formål at fremme den økonomiske udvikling i udviklingslandene.

Der er for mig ingen tvivl om, at de regionale udviklingsbanker vil komme til at spille en meget vigtig rolle i udviklingsbestrebelserne. Sådanne institutioner vil for det første medvirke til at mobilisere de lokale kapitalressourcer; for den asiatiske banks vedkommende skal 60 pct. af grundkapitalen på 1 milliard dollars tilvejebringes af medlemslande i regionen. Men det er nok lige så vigtigt, at bankerne vil få en betydelig indflydelse på den prioritetsorden, i hvilken de større investeringer i regionerne bliver foretaget, og dermed får mulighed for at fremme koordinationen af den økonomiske udvikling inden for regionerne.

Når kapitalressourcerne er beskedne i forhold til det reelle behov, er det vigtigt, at de kanaliseres rigtigt, og dette formål vil udviklingsbankerne tjene. De skal generelt lette offentlige og private kapitalinvesteringer til udviklingsformål, bidrage til finansieringen af medlemslandenes udviklingsplaner, medvirke til en koordination

af disse planer og yde teknisk bistand til forberedelse og gennemførelse af udviklingsprojekter.

Regeringen finder det på denne baggrund ønskeligt, at en del af det beløb, der er stillet til rådighed for finansiel støtte til udviklingslandene, kan tilføres disse gennem sådanne regionale eller nationale udviklingsbanker.

Specielt vedrørende den asiatiske udviklingsbank kan det anføres, at der er fremsat ønske om en dansk aktietegning på 5 mill. dollars. Heraf skal en fjerdedel eller knap 9 mill. kr. indbetales over 5 år i lige store årlige rater. Yderligere en fjerdedel skal stilles til bankens disposition f. eks. i form af statsforskrivninger, ligeledes over en periode på 5 år. Den resterende halvdel vil alene tjene som garantikapital. Uden medlemskab af banken vil danske erhvervsvirksomheder være afskåret fra at deltage i leverancer af udstyr og tjenesteydelser i forbindelse med de af banken finansierede projekter. I betragtning af de betydelige danske erhvervsinteresser i Asien må dette forhold tillægges stor betydning.

Den anden væsentlige ændring, regeringen tilstræber med forslaget, er i højere grad end den første fremkaldt af en aktuel eller snarere akut situation. I meget store dele af Indien er monsunregnen i 1965 udeblevet, og høst-udbyttet vil derfor blive væsentligt ringere, således at der forudses i 1966 at komme til at mangle 19 mill. tons korn mod et normalt importbehov på 7 mill. tons.

Den indiske regering har derfor i december 1965 rettet henvendelse til en lang række lande, herunder Danmark, om bistand til imødegåelse af, hvad der ellers kan blive den værste hungersnød i Indien i 60-70 år.

Bistandslovens nuværende formulering åbner ikke adgang til ydelse af statslån til indkøb af levnedsmidler eller løbende fornødenheder til fødevarerproduktionen, og hverken på finansloven eller i andre love findes der bemyndigelser, der vil sætte regeringen i stand til at imødekomme den indiske regerings anmodning om bistand.

Jeg tror, alle vil være enige med mig i, at Danmark ligesom formentlig alle andre industrilande må træde hjælpende til i den situation, som vil opstå for Indien i løbet af dette år, og desværre haster det allerede, bl. a. fordi transportproblemet — når det